

5 grudnia 1929 r.

СОУБ ИЗМ

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 10855.

Kl. 80 b 9.

Jan Kozak
(Kraków, Polska)
i Maksymiljan Fryderyk Weinberger
(Kraków, Polska).

Sposób wyrobu płytek izolacyjnych z torfu.

Zgłoszono 19 maja 1928 r.
Udzielono 3 sierpnia 1929 r.

Według patentu Nr 3844 możliwy jest wyrób płytek izolacyjnych z torfu traktowanego 2%-owym roztworem Na_2CO_3 .

Wynalazek niniejszy jest uzupełnieniem powyżej wymienionego patentu i polega na tem, że torf w stanie surowym, mokrym lub też suchym zadaje się roztworem Na_2CO_3 lub K_2CO_3 w stężeniu od 2 do 10% zależnie od gatunku torfu użytego do ekstrakcji. Po kilkudniowym moczeniu przepłukuje się torf kilka razy czystą wodą, po dłuższej trwającej ekstrakcji roztworem węglanów metali alkalicznych. Torf rozpada się na poszczególne włókna, które odpowiednio zmiękzone, poddane w formach stłaczaniu przy stopniowo wzrastającym ciśnieniu, wykazują taką

spistość, że dodawanie cementu może stać się zbędne.

W ten sposób uzyskuje się materiał izolacyjny o mniejszym współczynniku przewodnictwa cieplnego i o mniejszym ciężarze właściwym aniżeli materiał wytworzony w sposób zastrzeżony w patencie Nr 3844.

Jeszcze lepszy materiał izolacyjny uzyskać można, jeżeli zamiast roztworów węglanów sodu, lub potasu użyje się do ekstrakcji torfu roztworów wodorotlenków metali alkalicznych (sodu, potasu) lub innych silnych alkaliów w stężeniu od $\frac{1}{2}$ do 4%, a wówczas zostają z torfu usunięte nie tylko części ziemiste i kwasy huminowe, ale torf rozpada się lepiej na poszczególne

gólne włókna, które zostają tak dalece zmiękczone, że stłoczone w formach przy stopniowo wzrastającym ciśnieniu, wykazują jeszcze wybitniejszą spoistość, wobec czego dodatek cementu okazuje się zupełnie zbyteczny.

Celem uzyskania materiału izolacyjnego, odpornego na wpływ wilgoci, oraz materiału jako złego przewodnika elektryczności, można do stłoczonego suchego torfu dodać odpowiednią ilość olejów roślinnych (np. lnianego) lub pokostu, względnie roztworów żywic w zwykłych rozczynnikach organicznych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyrobu płytek izolacyjnych z torfu, znamienny tem, że torf w stanie surowym, mokrym lub suchym traktuje się roztworem węglanu sodu lub potasu o stężeniu od 2—10%, zależnie od gatunku torfu, użytego do ekstrakcji, a po kilkudnio-

wem moczeniu przepłukuje się kilka razy czystą wodą, poczem poddaje się go stłaczaniu w formach przy stopniowo wzrastającym ciśnieniu bez dodatku cementu.

2. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że do ekstrakcji torfu zamiast roztworów węglanów sodu lub potasu używa się roztworów wodorotlenków metali alkalicznych (sodu, potasu) o stężeniu $\frac{1}{2}$ —4%.

3. Sposób według zastrz. 1, znamienny tem, że dodaje się do suchego torfu przy stłaczaniu odpowiednią ilość olejów roślinnych (np. lnianego) lub pokostu, względnie roztworów żywic w zwykłych rozczynnikach organicznych.

Jan Kozak.
Maksymiljan
Fryderyk Weinberger.
Zastępca: M. Goldwasser,
adwokat.